

Til lovforslag nr. L 1. Tillægsbetænkning afgivet af Finansudvalget den 19. november 1992

Tillægsbetænkning

over

Forslag til finanslov for finansåret 1993

Finansudvalget har efter gennemgangen af finanslovforslaget modtaget 160 ændringsforslag fra finansministeren.

Motiveringer og anmærkninger til disse er anført i den skrivelse, hvormed ændringsforslagene er fremsendt. Denne skrivelse er optrykt i det til tillægsbetænkningen hørende bilagshæfte 1.

Endvidere er i det til tillægsbetænkningen knyttede bilagshæfte 2 optrykt svarskrivelser fra ministrene, modtaget efter afgivelsen af udvalgets betænkning.

Et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) henviser til, at der pågår forhandlinger med finansministeren om den endelige udformning af finansloven for 1993. Flertallet vil afvente udfaldet af disse forhandlinger, forinden endelig stilling tages til de allerede fremsatte ændringsforslag, ligesom flertallet forbeholder sig at fremsætte egne ændringsforslag.

Flertallet vil i øvrigt redegøre nærmere for sin stilling ved 3. behandling.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) indstiller finanslovforslaget til *vedtagelse* med de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler følgende:

Såfremt regeringen er indstillet på at ændre de fastkørte og udsigtsløse forhandlinger om finanslovforslaget for 1993 til seriøse realitetsforhandlinger, er Fremskridtspartiet indstillet på at medvirke aktivt, konstruktivt og ansvarsbevidst til at få rettet op på statens finanser.

Forudsætningerne for at Fremskridtspartiet kan mene, at forhandlingerne kan føre noget seriøst og fremadrettet med sig, er, at kredsen af partier, der forhandler, alle er partier, som har det fælles mål, at samfundsudviklingen skal gå VÆK fra socialismen og MOD en fri markedsøkonomi med mindre »stat« og mere »privat«.

Derudover må dagsordenen for forhandlingerne ultimativt indeholde en plan for, hvorledes statens tiltagende gældsætning bliver stoppet.

I indeværende år (1992) forventes statens underskud på driftsbudgettet (DAU-saldoen) at beløbe sig til langt over 40 mia. kr. Regeringens vurdering for 1993 er foreløbig et underskud på 40,2 mia. kr. Dette betyder, at statens samlede gæld i 1993 vil runde 630 mia. kr. og koste skatteyderne over 60 mia. kr. i renteudgifter.

Dette er så uansvarligt, at der må sættes en hurtig og effektiv stopper for denne gældsudvikling.

Det mest effektive middel til hurtige statsgældsafdrag er betydelige privatiseringer, hvorfor omfattende privatiseringer må være en bunden del af forhandlingerne.